

εἶπεν, ὡς μὴ ἀληθεύοντα ὁ γὰρ Κύκλωψ, ὡς φησὶν Ὀμηρος κρέα ἠΐτις ἔβλαχνα. ἀ τοίνυν ἐφησεν ἐκεῖ ὁ Φιλοξένος, ταῦτα ὁ χορὸς εἰς τὸ μέτρον ἀναφέρει.

GERARDVS. Eikē,] nulla ratione habita loci, commodi, vel incommodi, siue in via, siue extra viam, siue sub tecto, siue sub dio. καλαδ αρθέλια. A cōposito, & heteroclitico verbo καλαδ αρθάνω participiū. μέγαν. ecce quomodo sint Carioni oculos effossuri. Η μύδρον] ab ἀπλω themate, τὸ δάψω comburo, accendo. πεπυρωμύδρον, accensum, igni induratū. Σφηκίσκον.] Græcis σφήξ, vespa est, quæ quoniam acuminata habet posteriora, & quæ sensim gracilescūt, hinc fit ὁ σφηκίσκος pro iude, & ligno acuto ponatur. Homerus vocat μόχλον ὄξω ἐπ' αἰρω, repagulum in summo acutum.

Σχόλια. Εγὼ ἢ πῶ Κίρκω] ἐκθεσις τῆ διπλῆς συσημαλικῆς εἰχων καὶ κώλων εἰκοσι. εἰσι ἢ τῆ πρώτης συσημαλικῆς εἰχων ἔκ κώλων ἐπὶ ἀ. τέτων ὁ πρώτος τετραμέτρος ἀκατάληκτος. ὁ δὲ τὸ τῆ Αλκίης. δέξαι με κωμάζοντα. δέξαι λίσσομαι σε λίσσομαι. ὁ δεύτερος τετραμέτρος κατάληκτικός ἄς τῶ πρὸ τέτων. ὁ δὲ τρίτος δημετρος ἀκατάληκτος. ὁ δὲ τέταρτος τετραμέτρος κατάληκτικός ὁμοίως τῶ δευτέρῳ. ὁ δὲ πέμπτος ὁμοίως τῶ τρίτῳ. ὁ ἕκτος

Η^α τὲς ἐταίρους τῆ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κοεῖνθῳ,
Ε^β πεισεν, ὡς ὄντας κἀ ποθεῖς,
Μεμελῆδρον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτῆ δὲ ἔμαρπεν αὐ-
τοῖς,
Μιμήσσομαι πάντα ἔσποπον.
Τμῆεις ἢ χυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
Ε^γ πειθε μετὶ χοῖροι.
Χο. Οὐκ οὐδ' σε πῶ Κίρκω γε, πῶ τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,

Σχόλια. Εταίρους τῆ Φιλωνίδου.] δέον εἰπεῖν Ὀδυσσεῶς, ὁ δὲ Φιλωνίδου εἶπε. κωμῶδ' εἶ ἢ αὐτὸν ὡς πλάστον, ἔκ ποθεστίτες ἐχοντα καὶ δέξαι τῆ Λαΐδος ἐρωτᾷ ἐν Κοεῖνθῳ δέξοντα κωμῶδ' εἶται καὶ ὡς συώδης σὺ τῆς ἐταίρου αὐτῆ, ὡς κἀ ποθεῖς εἶπε. πῶ ἢ Λαΐδα Κίρκω εἶπε, ἐπει τῶς ἐρασᾶς ἐφαρμάκευεν. ἄλλως, ὡσπερ καὶ Κίρκω φησὶ παῖζον πῶ Λαΐδα φαρμάκευαν τοὺς ἐρώντας. τροπικῶς ἢ παῖζει εἰς ταῦτα ἐκείθεν ἄγων πῶ ἰσοείαν. δὴλον ἢ ἐκ τῆ περὶ Φιλωνίδου διειληφέναι, κἀ ποθεῖς δέ φησὶ τῶς ἐταίρους τῆ Φιλωνίδου πρὸ ὄλω ἠθεῖ καὶ ταῦτα ἢ εἰς Φιλωνίδου τῆ Μελιτέα, ὡς ἔ μόνον μέγαν, ἀλλ' ἀ καὶ ἀμαθῆ καὶ ὑδὴ καὶ Νικόχαιος ἐν Γαλατείᾳ. ἠδ' ἐτ' ἀπαδευθῆτες εἰς Φιλωνίδου τῆ Μελιτέας. ἄλλως. ἐν τῆ νήσῳ τῆς Λαισρυγόνων ἢ Κίρκω ἢ, πάσας γυναικας παρελθῆτα μαζείας ποροσέχεν οὐδ' Ὀδυσσεὺς τῆ νήσῳ μὲν τὸ φυγῆν τῆ Κύκλωπα, καὶ πῶ μεφαστινὰς τῆς αὐτῆ ἰδέειν, τίς ἂν εἴη ἐν ταῦτα ἔρμος γὰρ ἢ ὁ χῶρος, ἐπει ἀπελθόντες εἶται καὶ πῶ Κίρκω εὐρόντες χοῖροι ὑπ' αὐτῆς δέξαι τῶς ποσὶ γυρόνασιν. αὐτὸς εἰς πῶ τέτων ἀφίκετο ζήτησιν. ἐν τυχῶν οὐδ' ἐν τῶ μέσῳ τῆς ὁδῆ τῶ Ερμῆ, καὶ παρ' αὐτῆ μαθὼν τῶ περὶ τῆς ἐταίρων, ἔκ λαβὼν παρ' αὐτῆ τῶ Μῶλυ ἠτίς ὄσιν ἀντιφάρμακος βοτάνη, τῆ τῆς Κίρκης οἶνον κατέλαβε. ὅπως ἰσάσσης οὐ καὶ αὐτῆ τῶ ὁμοια δράσας, τῶ ξίφος κατ' αὐτῆς ἀνέτενεν ὄθεν αὐτῆ φοσηθέτα, τῆς τῆ ἐταίρας αὐτῆ πρὸς πῶ ἀρχαίαν μορφῶν δόποκαλέσσει. καὶ πρὸς μίξιν αὐτῆ σὺ λθῆν ἐπεθύμησεν. ὁ δὲ καὶ ἐμὶ γη, καὶ πῶ αἰδᾶ ἔχεν ἔξ αὐτῆς τῆ Τηλέγονον, ὅφ' ἔ καὶ ὑσπερον κατ' ἀγνοίαν ἀνῆρθη κέντρῳ τρυγόνος. Δέ-λων οὐδ' ὁ ποιητῆς σκῶφαι τὸν Φιλωνίδου ὅτι αὐτῆ ἦρα

Α τριμέτρος ἀκατάληκτος. ὁ δὲ ἔσδομος τετραμέτρος κατὰ λη- κτικός. ὡς ἐκεῖνα τῆ Ανακρέοντος. ὁ μὲν δὲ ἔλεων μάχεσθαι. Πάρεσι γὰρ μάχεσθαι. ἐφθημι μερῆ ἢ τῶ τοιαῦτα καλεῖται. ὡς τρεῖς ἔχοντα πῶ δ' ἄς καὶ συλλαβῶν. ὅππ' τῶ τέλει παρὰ χροσος.

GERARDVS. Κίρκω.] Post vitatum Polyphemū Vlysses ad Læstygonas deflexit, vbi nauibus egreslus, agit cum suis de inuisenda regione, vt quæ gentes ea loca tenerēt, qui que essent regionis mores, & ritus, noscerēt. Dum regionē lustrant aliquot focij Eurylocho duce ad Circē mulierem veneficam, & incantatricem celeberrimam fortè diuenterunt, quos blanditiis introductos, & mollibus lectis exceptos, Circe, phar-maco in eam ré mixto, & ab illis cupidè exhausto, in sues mutauit, sic mutatos in haram baculo coegit, glandémque illis proposuit edendam. Carion ergo senes suos nouo scommate aggreditur, quod tædium itineris iocâdo excutiât. Cir-cen, inquit, imitatus, vos in sues cōmutabo, qui stercorib' pasti, ac illius cibi suauitate capti, pre-eūtem me, quasi serophā aliquā, grūniētes seque mini, vt qui cū oib' & capris cōferri nō sustinūi stis, cū porcis multo spurciorib' hīc cōferamini.

Ex arte confectis, socios Philonida apud Corin-
Mutauit in fædas sues: (ithum
Ipsisque persuasit, vt oletum coctum deuora-
rent,
Quod illa prius subegerat.
Vos igitur hac voluptate illecti, ite grunnientes
Porcam sues secuti.
C H. At nos vicissim te Circe permiscentem
venena,

Λαῖς, ἀντὶ τῆ εἰπεῖν τοὺς ἐταίρους τῆ Ὀδυσσεῶς, Φιλωνίδου εἶπεν. ἀντὶ δὲ τῆ εἰπεῖν ἐν τῆ νήσῳ τῆς Λαισρυγόνων, ἐν Κοεῖνθῳ εἶρηκεν, ὡς ἐκεῖ τῆς Λαΐδος οἰκίαςος.

GERARDVS. Φιλωνίδου.] Dixisset vel Eurylocho, vel Ὀδυσσεῶς, sed mordaciter hoc, & dētata, quod aiunt, charta agit. Redit enim ad Philonidem, de quo antea dictum: ἐρᾶ δὲ Λαῖς ἔ δέξαι τῆ Φιλωνίδου; nam diues hic agebat Corinthi, cum turba hominum parasitorum, helluonum, & infana libidine infamium, quos cum porcis comparat, quomodo Corinthum & Philonidem pro Circe, & Circes ædibus accipit. Sanè poeticum illud de Circe figmentum, aliud nihil quàm metretices notat, quæ iuuentutem rebus nequiter dissipatis, moribus & fama contaminatis ac deploratis, apud bonos viros reddūt probrosam & procul fugiendam. ἐπεισεν. Facit Philonidē Circe deteriore, vt qui suorum affectatorum mētem, formamque mutarit internam, cūm Circe exteriorē formam tantū mutare potuisset canter Homerus:

Οἱ δὲ οὐδὲν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνῶν τε, δέμας τε, καὶ τείχας, αὐτῶν νῶς ἢ ἐμπεδος, ὡς τῶ πάρος περ. ἰ. Illi capite quidem, voce, corpore, piloque sues referebant, at quæ prius mens fuerat, illis constanter permanit. σκῶρ. Circe dicitur transformatis abs se tantum obiectasse ἀκυλον βάλανον, καρπὸν ἢ κραινίης, id est quernas glandes, & corna: Carion autem quod senibus maiorem inurat dolorē, σκῶρ apposuisse